

POSTANOWIENIE

Dnia 7 grudnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535§5 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 7 grudnia 2022r.

sprawy **S. K.**

skazanego za czyn z art. 270§1 k.k. i inne

z powodu kasacji wniesionej przez Prokuratora Generalnego

na korzyść skazanego

od postanowienia Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim z dnia 13 sierpnia 2002r., sygn. II Ko 764/01

w przedmiocie zarządzenia wykonania warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności

p o s t a n o w i ł:

I. uchylić zaskarżone postanowienie i umorzyć postępowanie wykonawcze w przedmiocie zarządzenia wykonania wobec S. K. warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności;

II. kosztami postępowania kasacyjnego obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 8 marca 2000r., sygn. akt II K 1365/99, Sąd Rejonowy w Stargardzie Szczecińskim uznał S. K. za winnego tego, że:

1. w miesiącu marcu 1999r. w C., w celu użycia za autentyczny dokonał przerobienia dowodu osobistego serii [...] na nazwisko K. A., w ten sposób, że w miejsce oryginalnej fotografii wkleił swoje zdjęcie oraz za

pomocą sfałszowanej pieczętki przerobił wpis o zameldowaniu, a nadto w ten sam sposób przerobił legitymację ubezpieczeniową serii [...] na nazwisko K. A.,

tj. czyn wypełniający znamiona przestępstwa z art. 270§1 k.k., na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności,

2. w miesiącu marcu 1999r. w C., działając w zamiarze sfałszowania zaświadczenia o zarobkach, udzielił pomocy nieustalonej osobie w podrobieniu ww. dokumentu w celu dalszego jego użycia za autentyczny, w ten sposób, że dostarczył dane osobowe widniejące w uprzednio przerobionym dowodzie osobistym na nazwisko K. A.,

tj. za czyn z art. 18§3 k.k. w zw. z art. 270§1 k.k., na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności, oraz

3. w dniu 29.03.1999r. w S., w sklepie M., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadził w trakcie zawarcia dwóch umów [...] i [...]1, dotyczących świadczenia usług telekomunikacyjnych w sieci telefonii komórkowej P. S.A. w W., do niekorzystnego rozporządzenia mieniem powodując straty w wysokości 1.248,50 złotych, w ten sposób, iż wprowadził w błąd pracowników w/w. sklepu co do autentyczności przedłożonych dokumentów na nazwisko K. A. oraz spłaty rachunków telefonicznych, czym działał na szkodę P. SA w W.,

tj. występku wyczerpującego znamiona art. 286§1 k.k., na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Przy zastosowaniu art. 85 k.k. i art. 86§1 k.k. Sąd orzekł wobec skazanego karę łączną 10 miesięcy wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres 2 lat. Sąd zobowiązał S. K. do naprawienia szkody na rzecz P. S.A. w W. w terminie do dnia 30 kwietnia 2000r.

Powyższy wyrok nie został zaskarżony przez strony postępowania i uprawomocnił się z dniem 16 marca 2000r.

W toku postępowania wykonawczego, wobec niewywiązania się przez skazanego z obowiązku naprawienia szkody, kurator sądowy złożył wniosek o zarządzenie wykonania wobec niego warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności.

Postanowieniem z dnia 13 sierpnia 2002r., sygn. akt II Ko 764/01, Sąd Rejonowy w Stargardzie Szczecińskim, na podstawie art. 75§2 k.k. i art. 75§4 k.k., orzekł o zarządzeniu wykonania wobec skazanego warunkowo zawieszanej kary łącznej 10 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego

w Stargardzie Szczecińskim z dnia 8 marca 2000r., sygn. akt II K 1365/99. Orzeczenie to uprawomocniło się z dniem 18 września 2002r.

Obecnie kasację od powyższego postanowienia – na korzyść skazanego - wniósł Prokurator Generalny, zarzucając w niej rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisu prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 75§4 k.k., polegające na wydaniu w dniu 13 sierpnia 2002 roku postanowienia o zarządzeniu w trybie art. 75§2 k.k. wykonania wobec S. K. warunkowo zawieszanej kary 10 miesięcy pozbawienia wolności, orzeczonej wyrokiem z dnia 8 marca 2000 roku, sygn. akt II K 1365/99, które uprawomocniło się w dniu 18 września 2002 roku, tj. po upływie w dniu 16 września 2002 roku 6 miesięcy od zakończenia okresu próby.

Podnosząc powyższy zarzut i zaskarżając postanowienie w całości, skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia i umorzenie postępowania w przedmiocie zarządzenia wykonania kary pozbawienia wolności wobec skazanego S. K..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja Prokuratora Generalnego jest oczywiście zasadna w stopniu wymaganym przez art. 535§5 k.p.k., co umożliwiło jej rozpoznanie na posiedzeniu.

Wskazane przez skarżącego rażące naruszenie prawa materialnego, tj. art. 75§4 k.k. w istocie miało miejsce w przedmiotowym postępowaniu.

Przepis ten stanowi, że zarządzenie wykonania kary nie może nastąpić później niż w ciągu 6 miesięcy od zakończenia okresu próby. Okres ten upłynął wobec skazanego S. K. z dniem 16 września 2002r.

I choć postanowienie w przedmiocie zarządzenia wykonania warunkowo zawieszanej kary pozbawienia wolności wydane zostało w dniu 13 sierpnia 2002r., a zatem przed upływem terminu określonego w art. 75§4 k.k., to uprawomocniło się ono z dniem 18 września 2002r., a zatem dwa dni po upływie terminu.

Należy mieć przy tym na względzie treść art. 178§5 k.k.w., który stanowi, że postanowienia o zarządzeniu wykonania kary wydane m.in. na podstawie art. 75§2 k.k. stają się wykonalne z chwilą uprawomocnienia. To zaś w przedmiotowej sprawie nastąpiło wówczas, gdy zarządzenie wykonania kary pozbawienia wolności nie było już możliwe.

Zważywszy na powyższe, kasację Prokuratora Generalnego należało uznać za oczywiście zasadną i uchylić zaskarżone postanowienie w całości. Wobec zaś wystąpienia przesłanki wykluczającej zarządzenie wykonania warunkowo

zawieszony kary pozbawienia wolności, postępowanie wykonawcze w tym przedmiocie należało umorzyć.

Kierując się przedstawionymi względami Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

I.n